

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การใช้อำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตเกี่ยวกับกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ต้องคำนึงถึงประโยชน์ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสำคัญ
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๒๖๐/๒๕๖๘)

แม้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔/๒ วรรคหนึ่ง ตอนท้าย บัญญัติให้การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น และมาตรา ๓๔/๓ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) บัญญัติให้หน่วยงานมีหน้าที่ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการการเก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็ตาม แต่การที่หน่วยงานยังไม่มีข้อกำหนดท้องถิ่นดังกล่าวก็ไม่ใช่เหตุที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะปฏิเสธ การต่อใบอนุญาตได้ หากการต่อใบอนุญาตดังกล่าวยังสามารถดำเนินการตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม และเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/nH83E>